

Teljes búcsút nyerhet az a hívő, aki templomban vagy kápolnában áhítattal részt vesz (...) Veni Creator himnusz ünnepélyes éneklésében vagy elmondásában Pünkösd ünnepén.¹

Ismét megünnepelehetjük Urunk feltámadását az első tanítványokkal. Ez egy emlékezetes találkozás. Hiszen a tanítványok folytatják Isten üdvösséges munkáját a világon Jézus nevében és parancsai szerint. Feltűnő, ahogy korábban is hallhattuk már, a

megfélemlített tanítványok közössége hirtelen a tanú és a meggyőzés közösséggé válik. Ha megkérdezzük a változás okát, akkor Jézus hangját halljuk: *“Vegyétek a Szentlelket!”* Mi az, ami mind a magánszemélyekként, mind az Egyház szempontjából a legszükségesebb mint az Isten életadó Lelkével való találkozás?

PÜNKÖSDVASÁRNAP

OLVASMÁNY az Apostolok Cselekedeteiből

Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek, és beszélni kezdtek.

Amikor elérkezett Pünkösd napja, ugyanazon a helyen (az emeleti teremben) mindnyájan együtt voltak az apostolok. Hirtelen zúgás támadt az égből, mintha heves szélvihar közeledett volna, és egészen betöltötte a házat, ahol együtt voltak. Majd lángnyelvek tűntek

fel, és szétoszolva leereszkedtek mindegyikükre. Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek, és nyelveken kezdtek beszélni, ahogyan a Lélek indította őket.

Ez idő tájt vallásos férfiak tartózkodtak Jeruzsálemben, minden népből az ég

¹ A Búcsúk Kézikönyv, Búcsúengedélyek 26. 1. 1.

alatt. Amikor ez a zúgás támadt, nagy tömeg verődött össze. Nagy volt a megdöbbenés, mert mindenki a saját nyelvén hallotta, amint beszéltek. Nagy meglepetésükben csodálkozva kérdezték: „Nem Galileából valók mindnyájan, akik itt beszélnek? Hogyan hallhatja hát őket mindegyikünk a saját nyelvén, amelyben született? Mi, pártusok, médek, elamiták; és Ez az Isten igéje.

Mezopotámiának, Judeának, Kappadóciának, Pontusznak, Ázsiának, Frigiának és Pamfiliának lakói; Egyiptomból, a líbiai Ciréne vidékéről és Rómából való zarándokok; zsidók és prozeliták, krétaiak és arabok: mi mindannyian úgy halljuk, hogy a mi nyelvünkön hirdetik Isten csodás tetteit!”

Nyelvek adománya

“A nyelvem / beszédem megváltozott.” Ezt vagy hasonlót fogalmaznak meg azok a diákok, akik néhány évig Németországban vagy Rómában tanultak, s tanulmányaik befejezte után visszatértek hazájukba. Ez

nem azt jelenti, hogy otthon senki sem érti őket, de a mondataik megváltoztak. És ez feltűnést kelt. A barátaik azt mondják nekik, hogy “németül” vagy “olaszul” gondolkodnak, még akkor is, ha például az anyanyelvük a francia abban a régióban. Az életet és a gondolkodást a beszéd, a nyelv formálja és változtatja meg.

Nyelvi csoda

Az Apostolok Cselekedetéből vett olvasmány szintén erről számol be, pünkösöd erről szól. Ötven nappal húsvét után a zsidók, ideértve a külföldön élőket is, a diasporákból Jeruzsálembe mennek a Savuót ünnepére, amely megemlékezik Istennek Izraellel kötött szövetségéről a Sinai-hegyen. Hirtelen hatalmas vihar támad

a városban. A Szentlélek eljövetele az apostolok házában egész Jeruzsálemben érezhető. A teremben, ahol Jézus tanítványaival ünnepelte a húsvétot, az apostolok, az asszonyok és Jézus rokonai együtt vannak és azon gondolkodnak, hogy mit tervez velük az Isten húsvét után. Most itt tölti be őket az Isten egy hatalmas üvöltéssel, tapasztalva a jelenlétét. A vihar egész Jeruzsálemben érezhető, az egész város összejön, és mindenki megérti az apostolokat, akik Isten nagy tetteiről beszélnek.

Nehéz leírni, mi is történt pontosan. De annyit el lehet mondani: Isten jelenlétének tapasztalata formálja és megváltoztatja a nyelvet. Az új nyelv lehetséges és az új megértés is! Ez a Szentlélek hatása.

Nyelvmozgalom

Új mozgalom jön létre pünkösdkor. Erről számol be Lukács az *A p o s t o l o k* Cselekedeteiben. Egy teljesen új út nyílik meg. Ez még ma is

érvényes. Ha lehetséges a beszéd és a megértés új módja, akkor mindenki elhagyhatja saját világát, és megnyithatja magás a másik világnak. És mindenki megnyithatja mások számára a világát. Lehetségesek az új élmények. Ugyanakkor a másik gondolata gazdagíthatja az ember saját gondolatvilágát és nyelvét.

Loyolai Szent Ignác, aki a modern kor elején írta le lelkigyakorlatait, a beszélgetés alapszabályaként azt tanácsolja, *“mentsük el a másik véleményét, ne pedig elítéljük”*². A másokról történő ilyen gondolkodás napjainkban nagyon is aktuális. Az Egyház a kommunikáció, a gondolkodás és a nyelv új útjait keresi. Pünkösöd eseménye, mint az az Apostolok Cselekedetei elmondja, világossá lesz, hogy Isten megtapasztalása átalakítja és megváltoztatja a beszédet.

² Loyolai Szent Ignác, Lelkigyakorlatok 22.

Beszélgetés

A Szentírás áttekintése azt mutatja, hogy ez volt a helyzet már az elején is. Mózes így tanulja meg, hogy Isten lelke megérinti, s azt akarja, hogy az egész nép megkapja ezt a tapasztalatot. Isten Lelke rátekint Saulra és a próféták egy csoportjára, s ugyanez a Lélek indítja őket. Jézusról azt is mondja a Szentírás, hogy Isten Lelke a sivatagba vitte, mielőtt

megkezdte nyilvános működését. Pünkösdkor folytatódik valami, amit Isten a történelem kezdetén elindított az emberekkel. Ily módon isten cselekedeteinek folytonossága nyilvánvalóvá válik pünkösdkor. Isten mindig az, aki megközelíti az embereket, beszélni velük, és ezzel akarja átalakítani és megváltoztatni az életet.

Ez még ma is érvényes. Ezért, ha azt kérdezzük, hogy Isten miként ösztönözheti újból a közösségi életünket, fontos, hogy észrevegyük, Isten foglalkozik vele. És mivel Isten mindig találkozik a testvérekkel, Isten a másikon keresztül is beszél. Róla gondolkodni kell. Pünkösd Bábel ellentéte. Bábel volt az a hely, ahol a világ ténylegesen megoszlott a sok nemzet között. Az emberek már nem tudták megérteni egymást, mert nevet szereztek maguknak a világban Isten ellen. Istenről való gondolkodásunk mindig ahhoz a ponthoz vezet, hogy lehetővé váljon a dialógus és a megértés. Mert az Istenről való gondolkodás azt jelenti, hogy elfogadjuk Isten szeretetének ismeretét, és Isten és a felebarátaink iránti szeretettel válaszolunk.

A hit nyelve, azaz isten tudata tehát nemcsak beszédet, hanem életünket és ezáltal cselekedeteinket is megváltoztatja. Az apostolok azt mondják, hogy *“hirdetik Isten csodás tetteit!”*³. A hit, a remény és a szeretet nyelve nagy mozgást indít el, amelyet az egész világ szem előtt tart. S továbbra is remény marad, hogy a hitről, a reményről és a szeretetről való beszéd ma is alakítja és megváltoztatja az emberek

³ ApCsel 2,11

életét. A mi igényeink! Mindannyian meghívást kaptunk, hogy hirdessük Isten nagy tetteit.

† EVANGÉLIUM Szent János könyvéből

Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket: Vegyétek a Szentlelket!

A m i k o r a h é t e l s ő n a p j á n (húsvétvasárnap) beesteledett, Jézus megjelent a tanítványoknak ott, ahol együtt voltak, pedig a zsidóktól való félelmükben zárva tartották az ajtót. Belépett és így szólt hozzájuk: „Békesség nektek!” Miután ezt mondta,

megmutatta nekik a kezét és az oldalát. Az Úr láttára öröm töltötte el a tanítványokat.

Jézus megismételt: „Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.” E szavak után rájuk lehelt, és így folytatta: „Vegyétek

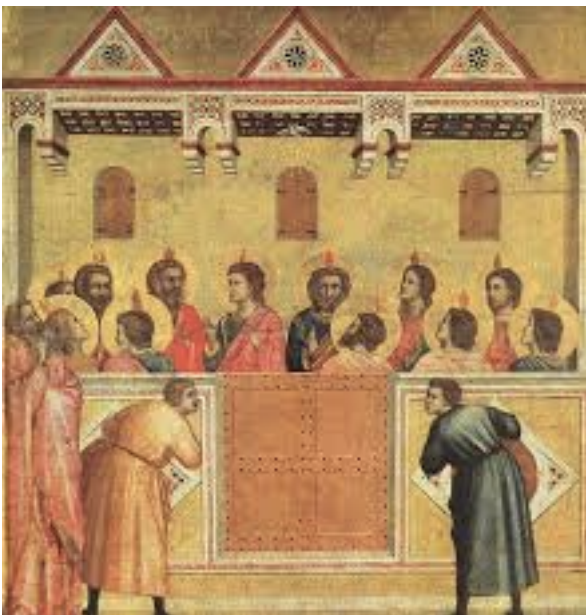
a Szentlelket! Akinek megbocsátjátok bocsátjátok meg, az nem nyer
bűneit, az bocsánatot nyer, s akinek nem bocsánatot.”
Ezek az evangélium igéi.

Keresztényeknek a szentmisére van szükségük

(tematikus elmélkedés)

Szép, hogy ma mi, így együtt vagyunk! Ez nem magától értetődő, hogy vasárnap főünnepet ünneplünk meg. Sok ember, s köztük sok keresztény számára a pünkösdszombat elsősorban “meghosszabbított hétvégét” jelent, és ezekben a napokban rövid vakációra mennek a hegyekbe vagy a wellness szállodákba. És miért ne? A természetben is közel lehetünk az Istenhez. Isten mindenütt jelen van, nem csak a templomban. És továbbra is értékes, ha az emberek együttöltik az idejüket a családtagokkal és a barátokkal, s megtapasztalnak valamit, ami jó a lelküknek!?

Az ilyen mondatokat többször is hallhatjuk és olvashatjuk. “Isten mindenütt jelen van” - ez természetesen nem kifogás és hogy a családdal és hasonló gondolkodású emberekkel folytatott tevékenységek közösséget teremtenek, szintén helyes. És mégis: valóban ugyanaz, ha szentmisét ünneplünk vagy barátokkal kirándulunk?

A hitet megélni, ünnepelni és továbbadni

Tudjuk, hogy sok ember már nem tud mit kezdeni az egyházi eseményekkel. A “normál” vasárnapi szentmisén való részvételnek tiszta az üzenete. Ez azonban nem azt jelenti, hogy azok az emberek, akik ritkán lépnek be a templomba, hitetlenek lennének. Vannak, akik - közülünk is - a hitük megélhetésének módját keresik. És Isten dönti el, hogyan és hol lehet mindezt megtudni. Kérdéseket vetnek fel a mindennapi helyiségek és helyzetek, valamint a különleges, a templom tere és a

természet. Ebből néhányan, köztük teológusok is azt a következtetést vonják le, hogy jó és hasznos szentmisére járni, de nem feltétlenül szükséges, mert elvileg mindenhol lehetséges az imádság, így a grill partin vagy a minigolfpályán is.

Úgy gondolom: a hit nem a semmiből származik meg kell élni és meg kell ünnepelni, lehetőleg másokkal együtt. Az Istennel való tapasztalatokat át kell adni az embereknek, el kell mondani Jézus történetét. Így történt ez az első pünkösdkor, majd 2000 éven át mindmáig ez történik: amikor együtt tartjuk a szentmisét, de természetesen akkor is, amikor a szülők bibliai történeteket olvasnak fel a gyermekeiknek, amikor a nagyszülők együtt imádkoznak az unokáikkal, a katekézis és a szentségek közös ünnepe révén történik.

És ha átvetjük magunkat ezen a korláton - akkor tényleg képesek vagyunk-e kideríteni Isten nyomát az életünkben? Felfedezzük Őt a mindennapi életünkben, a munkahelyünkön, a szabadidőnkben? Érezhetjük-e Isten jelenlétét a tengerparton vagy a bevásárlóközpontban? Vagy inkább az a helyzet, hogy Isten egyre inkább eltűnik az

emberek életéből, gondolkodásából és érzéséből, amikor már nem szánnak rá időt, és így már “hiteles adatot” sem kapnak róla? Mert ez is és a szentmise - akár a főünnepen, akár egy éves körforgás vasárnapján vagy munkanapon -: egy olyan keret, amelyben elmondják a hitüket, megőrzik és továbbadják. Az istentisztelet megmutatja, hogy az emberek hogyan hittek előttünk és hogy az emberek hogyan hisznek ma együtt.

Találkozunk, hogy Istent dicsőíthessük

Azt mondják, hogy az első pünkösöd az Egyház születésének időpontja. Jézus barátai megszabadultak a félelemtől, amely a teremhez kötötte őket, s elteltek a Lélek

erejével. Minden félénkség és elutasít távol esett tőlük. Erősnek érezték magukat, hogy másokat inspiráljanak. A nyilvánosság elé léptek és kiálltak a hitük mellett, s így lett az Egyház, mert sokan gyűltek össze a tanítványok köré, az “Úr asztalához”.

Minden szentmise közösségi élmény, hasonló a kerti partihoz a barátok körében, és mégis egészen más. Mivel egy szentmise több, ahogyan az elnevezése is mondja: gyülekezetként jövünk össze, hogy Istent dicsérjük.

Természetesen igen és ez jó. Jézusról hallunk,, és ő megerősíti őket - megerősítjük egymást és erőt nyerhetünk - élelmet találhatunk a lelkünknek. És mégis, az imádat elsősorban “Isten szolgálata”, és nem egy esemény a nyilvánosság számára. Szinte úgy tűnik, hogy ma mindig valami újat és látványosat kell kínálnunk az embereknek, hogy labdába rúghassunk és visszatérjenek. Természetesen nincs ok arra, hogy szentmisénket ne tegyük különlegessé - nemcsak egy különösen nagy ünnep napján. De a szolgálat, a szentmise, Isten Igéjének ünneplése, az ima nem olyan mint egy koncert vagy egy színházi előadás. Mindez nem számít, ha egy olyan napon gyűlünk össze a templomban, mint a mai, hogy halljuk az Úr szavát vagy vidéki kiruccanást tegyünk. Kirándulni még mindig van idő ezen a hosszú hétvégén.

A Lélek ott fúj, ahol akar - de nyitottnak kell lennünk rá

Azt mondja Jézus, hogy a Lélek ott fúj, ahol akar. Fújhat a szabadtéri koncerten is vagy amikor az erdőben sétálunk a barátainkkal. De biztos vagyok

abban, hogy a Lélek itt van velünk a

templomban, közöttünk is működik, amikor együtt imádkozunk és énekelünk, s megnyitjuk életünket hatalma előtt. Akkor ez része annak a hajlandóságnak, hogy megkapjuk a Lelket, hogy ezt az erőt használni tudjuk, hogy tanúbizonyságot tegyünk Istenről a világon.